

УДК 568.01:621

Ткаченко А.М.¹, Рудяк Є.В.²

¹ д-р екон. наук, проф. ЗНТУ

² студ. гр. БАД-414м ЗНТУ

АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ПРОМИСЛОВИМ ПІДПРИЄМСТВОМ

Нестабільність роботи промислового підприємства спричиняє необхідність зміни підходів до організації та управління його господарською діяльністю.

Антикризове управління передбачає організаційно-економічні заходи для підвищення надійності та ефективності роботи різних функціональних підсистем промислового підприємства, своєчасну підготовку до появи проблем і їх результативне усунення або рішення.

Проблеми антикризового управління в господарських системах промислового підприємства можна поділити на три групи:

- 1) етапні;
- 2) структурно-функціональні;

3) методологічні.

Етапні проблеми пов'язані з етапами (фазами) кризового стану та включають такі види проблем: розпізнавання передкризових ситуацій, життєдіяльність підприємства в кризовій ситуації, шляхи виходу з кризи, проблеми ліквідації кризи та інші.

До структурно-функціональних проблем антикризового управління відносять: виробничо-технологічні, закупівельно-збутові, товарно-асортиментні, організаційні, правові, фінансові, економічні, соціально-психологічні, кадрові, інноваційні, інвестиційні.

Методологічні проблеми проявляються у виборі з комплексу ефективних засобів, методів, інструментів, здатних на науковій основі забезпечити вирішення конкретних питань антикризового управління. Методологічні рішення дають змогу забезпечити реалізацію таких завдань як: прогнозування криз, фінансово-економічне регулювання кризових процесів, розробка концепції ефективного менеджменту.

Етапи процесу антикризового управління можна представити в такій послідовності:

- на першому етапі визначається мета антикризового управління, тобто необхідний стан промислового підприємства по етапах виходу з кризи;
- на другому етапі визначається ситуація на промисловому підприємстві – фактичний або прогнозований стан системи, що оцінюється відносно мети;
- на третьому етапі формується проблема антикризового управління як неузгодженості ситуації та мети, і проводиться оцінка ступеня цієї неузгодженості;
- на четвертому етапі приймаються управлінські рішення, тобто визначається спосіб фінансового оздоровлення та організаційно-технічна діяльність щодо його реалізації.

У даному напрямку існує безліч різноманітних методик. Однак їх ефективність залежить від швидкості та якості визначення причин проблем, які виникають на промисловому підприємстві. Тобто, важливе значення в умовах ринкової нестабільності, набуває щоденний моніторинг і діагностика фінансового стану підприємства. Існує цілий ряд індикаторів, на які слід звертати особливу увагу.

Наприклад, зниження ефективності у використанні капіталу, скорочення рентабельності й абсолютних значень обсягів прибутку, котрі свідчать про зниження ефективності виробничої діяльності підприємства.

Отже, облік згаданих особливостей антикризового управління і сформованих організаційних форм його здійснення необхідний при розробці методології прийняття та реалізації антикризових управлінських рішень. Це повинно знайти відображення, як в організації промислової структури, так і в організації процесу антикризового управління.